

На основу члана 39. став 1. Закона о комуникацијама БиХ ("Службени гласник БиХ", број 31/03 и 75/06), Савјет Регулаторне агенције за комуникације на сједници одржаној 31. јануара 2008. године, доноси

Кодекс о емитовању радио телевизијског програма

ДИО ПРВИ – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет)

(1) Овим Кодексом се уређују основни принципи програмских садржаја који се емитују у програмима радио телевизијских станица у Босни и Херцеговини у складу са Законом о комуникацијама БиХ, Европском конвенцијом о прекограничној телевизији, УН Конвенцијом о правима дјетета и другим позитивно-правним домаћим и међународним документима.

(2) Кодексом се утврђују правила којима се обезбјеђују услови за осигурање права на слободу изражавања, како је предвиђено Европском конвенцијом о људским правима и фундаменталним слободама, као и другим инструментима наведеним у Уставу Босне и Херцеговине, истовремено поштујући опште прихваћене стандарде пристojности, недискриминације, праведности, тачности, заштите малољетника, заштите приватности.

Члан 2. (Дефиниције)

У сврху тумачења овог Кодекса, користиће се слиједеће дефиниције:

1. Агенција – Регулаторна агенција за комуникације
2. Радио и телевизијска станица- термин који обухвата било коју телевизијску или радио станицу која емитује програм на територији Босне и Херцеговине, а који посједује дозволу за емитовање издату од Агенције.
3. Јавни интерес/интерес јавности – право јавности да зна информације којима је намјера помоћи јавности у доношењу личног мишљења и одлука о питањима и догађајима, укључујући, на примјер, напоре откривања кривичног дјела или прекршаја, те спријечити завођење јавности неком изјавом или поступком појединца или организације.
4. Говор мржње – говор који има намјеру да понизи, застраши или подстакне на насиље или предрасуде против особа или групе на основу њиховог пола, расе, доби, националности, сексуалног одређења, полне/родне оријентације, хендикепираности, моралних или политичких убјеђења, социјално-економског статуса или професије.
5. Пристојност – стандарди понашања и говора који се сматрају прихватљивим у контексту просјечног гледаоца или слушаоца.
6. Дјеца - особе млађе од 14 година.
7. Малољетници - особе од 14 до 18 година.
8. Млађи пунољетници – особе између 18 и 21 године.
9. Одговарајући распоред програма – распоред програма сачињен оцјењујући природу садржаја; вјероватни броју и саставу публике, природу укупног као и појединачних програма поједине станице, вјероватна очекивања публике поједине станице у одређено вријеме одређеног дана, а нарочито имајући у виду да ли се у одређено вријеме може очекивати да у публици буду дјеца,

- узимајући у обзир школско вријеме, викенде, празнике и распуст; почетак и крај програма;
10. Порнографија – програми који приказују експлицитне сцене секса, укључујући сексуалну пенетрацију, направљени искључиво у сврху подизања сексуалног узбуђења публике.
 11. Еротски програми - програми који се углавном баве еротски стимулативним описима, без приказивања експлицитних сцена сексуалног односа.
 12. Гранични период – период емитовања унутар којег се могу приказивати одређени садржаји који због специфичне природе не требају бити доступни најширој публици. Гранични период је између 24.00 и 5.00.
 13. Парапсихологија - псеудонаука која се бави научно необјашњивим појавама, и обухвата подручје изван медицинско-психолошке стварности које није научно провјерљиво, у шта спадају хиромантија, прорицање, спиритизам, окултизам, астрологија, телепатија, видовитост, биоенергија, телекинеза.
 14. Окултизам – вјеровање у „окултне силе“ и укључује праксу „окултних наука“. Такође, може да обухвата окултна умијећа, астрологију, магију, окултну медицину, прорицања и/или спиритуалне активности које залазе у сфере које тренутне научне поставке нису дефинисале, нити спадају у уобичајене активности које сусрећемо у традиционалним религијама.
 15. Егзорцизам – овај термин обухвата истјеривање демона или других злих духова или бића за која се сматра да су обузела особу или предмет.
 16. Алтернативна медицина – било који од различитих неконвенционалних начина лијечења који нису утемељени на поставкама традиционалне медицинске науке.
 17. Надрилекарство – бављењење лијечењем или било којом другом здравственом дјелатношћу без прописане стручне спреме.
 18. Рањиве особе – социјално, психолошки и/или здравствено инсуфицијентне особе, укључујући али не ограничено на особе са потешкоћама у учењу, са здравствено-менталним проблемима, особе са психичким обољењима или оне које пате од губитка памћења, болесне особе, особе које су преживјеле трауму, жртве насиља и породице несталих.
 19. Религијски програм - програм којем је централна или превладавајућа тема религија
 20. Прозелитизам – настојање да се директно придобијају или позивају гледаоци да приступе некој цркви или вјерској заједници.

Члан 3. (Општи принципи)

- (1) Сви дијелови програмских услуга ће поштовати достојанство човјека и темељна права других.
- (2) Радио и телевизијске станице су слободне у креирању и уређивању својих програма, уз поштовање професионалних и опште прихваћених вриједносних, етичких и естетских стандарда.
- (3) Радио и телевизијске станице су одговорне за садржај свих материјала које емитују, без обзира на њихов извор, као и за професионалне активности које подузимају особе запослене у њима. Сви материјали који се емитују обухватају поред редовног програма и реемитовани програм, СМС поруке, најаве програма и слично, као и рекламни и спонзорисани програм који није директно обухваћен одредбама Кодекса о рекламирању и спонзорству.

- (4) Радио и телевизијске станице ће се придржавати прописа у вези са заштитом ауторских права, те ће се уздржавати од било које врсте недозвољеног присвајања програма.
- (5) Радио и телевизијске станице ће програм ускладити са општеприхваћеним стандардима пристојности. Ови стандарди укључују, али се не ограничавају на поштовање етничких, културних и вјерских разлика у Босни и Херцеговини
- (6) Програми неће користити сујевјерје како би манипулисали индивидуалним интерпретацијама гледалаца/слушалаца.
- (7) Посебна пажња у програмима се мора посветити третману рањивих особа које се у тим програмима појављују.
- (8) Новинари имају етичку обавезу да заштите изворе информација.
- (9) Радио и телевизијске станице ће се придржавати привремених правила, односно испуњавати такве услове за емитовање програма, које може с времена на вријеме поставити Агенција, укључујући, али се не ограничавајући на политички програм у периоду прије избора и хитне јавне прогласе. Радио и телевизијске станице су такођер обавезне да се придржавају правила и прописа Централне изборне комисије БиХ.
- (10) Радио и телевизијске станице ће потпуно и истинито приказивати чињенице и догађаје и охрабривати слободно обликовање мишљења.
- (11) Радио и телевизијске станице треба да усвоје прикладне процедуре за разматрање приговора на цјелокупни програм укључен у њихов распоред емитовања. Као што је одређено Условима дугорочне дозволе Агенције, ове процедуре треба да укључе захтјев да припадници јавности који улажу приговор буду прописно информисани о томе да, уколико приговор не буде ријешен, могу да се обрате Агенцији.
- (12) Радио и телевизијске станице ће се у свему придржавати услова дозволе коју им је издала Агенција.
- (13) Све именице мушког рода које се односе на особе, а користе се у овом Кодексу, односе се на припаднике оба пола.

ДИО ДРУГИ – ОПШТИ ПРОГРАМСКИ СТАНДАРДИ

Члан 4. (Говор мржње)

- (1) Радио и телевизијске станице неће емитовати материјал који својим садржајем и тоном:
 - а) преноси јасан и непосредан ризик од подстицања етничке или вјерске мржње између заједница у Босни и Херцеговини, или који од стране гледалаца може бити протумачен у смислу потицања на насиље, неред и немире, или који би могао изазвати или подстицати криминал или криминалне радње.

- b) преноси јасан и непосредан ризик од узроковања негативних посљедица које укључују, али се не ограничавају на смрт, повреду, штету нанесена имовини или другу врсту насиља, или скретање полицијских активности и медицинских услуга или активности других служби за одржавање јавног реда са њихових уобичајених дужности.
- (2) Програмски садржаји РТВ станица неће бити усмјерени на кршење зајамчених слобода и права човјека и грађанина или изазивање националне, расне, вјерске и полне нетрпељивости или мржње.
- (3) У програмима РТВ станица неће се емитовати програмски садржаји који садрже или подстичу на дискриминацију и/или насиље по основу припадности етничкој групи, пола/рода, полне и сексуалне оријентације, односно који подстичу на узнемиравање или сексуално узнемиравање.
- (4) Емитовање програмских садржаја у којима се употребљавају термини из ставова 1. - 4. овог члана, дозвољено је искључиво уколико су дио научног, ауторског или документарног рада и/или представљају дио објективног новинарског извјештаја и објављени су без намјере да се потстиче радње наведне у горњим ставима, односно са намјером да се критички укаже на такве радње.

Члан 5. (Пристојност)

Радио и телевизијске станице ће осигурати да се општеприхваћени стандарди пристојности примјењују у садржају радио и телевизијских програма. Посебна пажња ће бити посвећена томе да такви програми не буду у супротности са васпитним и образовним утицајем на дјецу.

Члан 6. (Правичност и непристрасност)

- (1) Радио и телевизијске станице ће осигурати да сви програми, а нарочито информативни, буду тачни, правични и непристрасни. Све уочене грешке ће благовремено бити исправљене.
- (2) Тачност, праведност и избалансираност се постижу објављивањем свих супротстављених ставова, било у истом програму или у низу других програма и емисија које представљају цјелину у обради одређене тематике.
- (3) Неће се емитовати емисије које тенденциозно промовишу интересе једне политичке странке или било које групе или појединца, нити такве активности проводе систематично током једног временског периода, искључујући друге странке, групе или појединце. Коментар ће увијек бити јасно разлучив од вијести. Неће се дозволити да превлада нити једно мишљење или становиште када се ради о контроверзним политичким, привредним и другим јавним темама.
- (4) Водитељ и репортери аутори програма, модератори у дебатним програмима и дискусијама могу изразити лична мишљења и становишта у вези контроверзних политичких, привредних и других јавних тема. Ове особе међутим не смију користити предност сталног појављивања у програмима да би промовисали

споствене ставове и мишљења на начин на који би могли нарушити неопходну непристрасност и избалансираност.

- (5) Лични ставови и мишљења у ауторским програмима или прилозима ће бити јасно назначени, да би их публика могла јасно препознати као такве.
- (6) Спикери у програмима вијести ће се ограничити на непристрасно изношење информација, без изношења личних ставова, било вербалном било невербалном комуникацијом.
- (7) Када се ради о политичким, привредним, или текућим програмима који укључују посебно контроверзна питања, односно питања око којих политичари, привредници и/или медији расправљају, релевантна супротстављена мишљења ће бити укључена у програм. Радио и телевизијске станице ће се побринути да у овим програмима не преовладава мишљење и ставови одређених појединаца или група.
- (8) Радио и телевизијске станице ће осигурати праведан третман појединцима и организацијама у програмима.
- (9) Када програм укључује наводе о неподобним дјелима или некомпетентности, или ако садржи негативне конотације на рачун било које особе или организације, радио телевизијске станице ће онима чије се име спомиње пружити прилика да учествују у програму или да коментаришу дате наводе. Уколико те особе или организације одбију учешће или давање изјаве, радио телевизијске станице ће кроз званичне службене забиљешке документовати сваки покушај да ступе у контакт с њима, а исте ће бити архивирани у периоду 14 дана од дана емитовања програма за који се вежу. Ова се обавеза не односи на емитовање информација које услијед хитности и/или јавног интереса не трпе одлагање. У таквим ситуацијама радио телевизијске станице ће са тим особама или организацијама ступити у контакт чим то околности буду дозвољавале.

Члан 7.

(Лажан или варљив материјал)

Радио и телевизијске станице неће емитовати било какав лажан или варљив материјал за који знају да је лажан или су могле утврдити да је лажан на основу здравог разума или рутинском провјером, или постоји оправдана основа за претпоставку да је лажан. Ако се покаже да је материјал који се емитира лажан, мора се што прије објавити исправка.

Члан 8.

(Насиље и опасно понашање)

- (1) У принципу, сцене насиља, његове посљедице и описи насиља, било вербални било графички, биће емитовани унутар граничног периода.
- (2) Дневни програми који се баве таквим темама ће бити оправдани контекстом.
- (3) Психичко или физичко насиље или опасно понашање које би дјеца лако могла опонашати неће бити емитовано у телевизијским програмима првенствено намијењеним дјеци осим ако не постоји јако уредничко оправдање, т.ј, осим ако се тим програмом не указује на штетне посљедице таквих појава.

- (4) Програми неће обухватати материјал (било да се односи на засебне програме или на више програма посматраних заједно) који, узимајући у обзир контекст, промовише или охрабрује насиље, опасно и антидруштвено понашање нарочито ако би такав материјал могао лако потицати на опонашање таквих понашања.

Члан 9. (Нагост)

У програмима који укључују нагост, иста ће бити приказивана у контексту теме програма, нпр едукативне, умјетничке и сличне теме. Уколико се ради о програмима који на еротски начин третирају нагост, исти ће бити емитовани унутар граничног периода.

Члан 10. (Еротика и порнографија)

- (1) Еротски програми ће бити емитовани унутар граничног периода.
- (2) Порнографски програми не смију бити емитовани.

Члан 11. (Упозорења за публику)

- (1) РТВ станице дужне су да дају одговарајућу информацију у вези са природом и садржајем програма који емитују, како би публика сама могла направити избор.
- (2) Одговарајућа информација (упозорење/смјерница) мора бити пружена у информативним и програмима који се баве текућим питањима прије емитовања или на почетку емитовања прилога који садржи одређене сцене (нпр. насиље, посљедице насиља или природних катастрофа), како би одређене групе гледалаца или слушалаца биле упозорене на садржаје који слиједе.
- (3) Играни и документарни програми који према одредбама овог Кодекса не спадају у гранични период, али садрже еротске сцене, сцене изразитог насиља, посљедице насиља и сличне сцене које нису намијењене најширој публици ће бити приказивани уз визуелно или звучно упозорење о њиховом садржају, односно неприкладности.
- (4) Радијске станице су дужне да прије емитовања одређених дијелова програма емитују звучно упозорење о њиховој неподобности за малолетнике.

ДИО ТРЕЋИ – ЗАШТИТА ДЈЕЦЕ И МАЛОЉЕТНИКА

Члан 12. (Основни принципи)

- (1) У пружању услуга, радио и телевизијске станице морају подузети све разумне мјере да заштите малолетнике од неадекватних садржаја.
- (2) Дјеца морају бити заштићена одговарајућим распоредом емитовања програма који за њих није подобан.

- (3) Сви програми који би могли озбиљно нарушити физички, психички или морални развој дјече и малољетника неће се емитовати у вријеме када је највјероватније да ће их они гледати/слушати. Такви програми укључују, али нису ограничени на, програме који садржавају посебно изражене сексуалне сцене, сцене насиља или теме (као што су злостављање дјече или употреба дроге) обрађене на начин који може бити штетан за дјецу. Такви програми могу бити емитовани само у периоду између 24.00 и 6.00. сати.
- (4) Радио и телевизијске станице морају поштовати гранични период и обратити посебну пажњу на одговарајући распоред програма емитованог у вријеме када је вјероватно да дјеца прате програм, нарочито у вријеме доручка и одласка у школу, али може укључивати и остале термине.

Члан 13.

(Учешће дјече и малољетника у програму)

- (1) Посебна пажња мора бити посвећена физичкој и емотивној добробити и достојанству малољетника који учествују или су на други начин укључени у програм, независно од тога да ли је сам малољетник или његов родитељ или старатељ дао сагласност.
- (2) РТВ станице не смију од дјече тражити мишљење везано за приватна породична питања нити о темама за које постоји могућност да су ван домена њиховог расуђивања.
- (3) Забрањена је свака злоупотреба дјече у програмима РТВ станица.
- (4) Забрањено је кориштење дјече у политичке сврхе.
- (5) Директно учествовање у програму или укључивање у програм на било који начин не смије малољетницима проузроковати непотребну узнемиреност или страх.
- (6) Ангажовање дјече у рекламним садржајима, кампањама као и у друге промотивне сврхе, мора бити у складу са Правилником о оглашавању и спонзорству за радио и телевизију.
- (7) Награде које се додјељују у дјечијим програмима морају бити одговарајуће за узраст циљане публике као и учесника.

Члан 14.

(Извјештавање о кривичним дјелима у које су умијешани малољетници)

- (1) Не смију се објављивати информације о току кривичног поступка према малољетнику или млађем пунољетнику о одлуци донесеној у том поступку, нити ће се вршити аудио или видео снимање тока тог поступка.
- (2) Правоснажна судска одлука у поступку против малољетника или млађег пунољетника може се објавити али без навођења њихових личних података или података на основу којих се може утврдити њихов идентитет.
- (3) У случајевима у којима су примјењиве законске забране или ограничења откривања идентита, станице ће нарочито обратити пажњу да не емитују садржај који би могао открити или упутити на траг који би могао довести до

идентификације малолетника који би могли бити укључени као жртве, свједоци, оптужени или на други начин умијешани у полицијску истрагу или судски поступак у вези са кривичним дјелом. Такођер, посебна пажња ће се обратити при објављивању ограничених информација које би у комбинацији са информацијама објављеним негдје другдје, могле довести до откривања идентитета, или на ненамјерно описивање кривичног дјела на индиректан начин.

- (4) При објављивању информација у вези са кривичним дјелима, РТВ станице морају посебну пажњу обратити заштити потенцијално рањивом положају малолетне особе која је укључена у случај било као жртва било као свједок. Ово се нарочито односи на објављивање имена, адресе, фотографије или видео записа дотичне особе, школе коју похађају или радног мјеста.
- (5) Посебна пажња ће се посветити заштити идентитета малолетника на било који начин умијешаних у сексуално насиље. У свим таквим случајевима, информације о идентитету се могу објављивати само по претходно прибављеном званичном одобрењу надлежних органа.
- (6) Идентитет малолетника, правоснажно осуђеног за кривично дјело, може се открити у програмима РТВ станица искључиво уколико постоји оправдани интерес јавности да буде упозната.

Члан 15.

(Опојна средства, пушење и алкохол)

- (1) Употреба опојних средстава, пушење и употреба алкохола неће бити приказивани у програмима првенствено намијењеним малолетницима, осим уколико се таквим програмима не указује на штетне последице.
- (2) Употреба опојних средстава, пушење и употреба алкохола неће ни на који начин бити промовисани као прихватљиви, нити ће се подстицати или оправдавати у програмима.

ДИО ЧЕТВРТИ – ПРИВАТНОСТ

Члан 16.

(Заштита приватности, општи принципи)

- (1) Свако нарушавање приватности мора бити оправдано доказивим јавним интересом, а нарочито када се ради о особама које не обављају јавне функције, и уопштено нису експониране у јавности. Објављивање чињеница из приватног живота појединца, без његовог знања и сагласности, могуће је само у случају недвосмисленог постојања интереса јавности, а односи се на примјер на откривање кривичних дјела, заштиту јавног интереса, спречавање погрешног информисања јавности, разоткривање некомпетентности у јавној служби, заштиту јавног здравља и слично.
- (2) Информације у којима се открива локација приватног посједа особе или породице неће бити објављене без дозволе те особе или породице, уколико није оправдано јавним интересом.

- (3) У ситуацијама гдје су људи присутни у догађајима о којима се извјештава у програмима вијести, мора се поштовати право на приватност жртава приликом објављивања ових информација. Ово се односи на програме у којима се директно извјештава о догађају, као и садржаје у којима се овај догађај накнадно спомиње.
- (4) Особе у стању стреса неће бити изложене притиску да дају интервјуе или учествују у програмима.
- (5) Дјеца и рањиве особе које нису у стању да се старају саме о себи неће бити испитиване о приватним стварима без писменог одобрења родитеља, старатеља, или особе која има примарну одговорност за њихову бригу. Изузетак од овог правила представљају прилози којима се указује на њихов тежак положај, а који су првенствено усмјерени ка циљу обезбјеђења помоћи. У таквим прилозима ће бити јасно назначени начини на који се помоћ може упутити, али без откривања њихове адресе, док ће њихова лица бити на одговарајући начин заштићена од идентификације.
- (6) При емитовању програма који приказује сцене насиља, посљедице насиља или природних катастрофа, радио и телевизијске станице ће наћи баланс између жеље да служе истини и жеље да покажу суосјећање и ризика од сензационализма који би изазвао бол или могућност неоправданог ометања приватности.

Члан 17.
(Посебне сагласности)

- (1) Радио телевизијске станице могу снимати телефонске разговоре са појединцима, уколико се представе, објасне разлог позива, и укажу да се разговор снима. Уколико је почетна намјера да се тај разговор емитује, саговорник ће одмах бити о томе обавијештен, те је за емитовање потребно његово одобрење. Уколико се тек након тога покаже да је потребно емитовати садржај телефонског разговора, а станица није обавијестила саговорника о томе, онда је потребно прибавити одобрење за емитовање снимљеног разговора. Ово се не односи на програме који се баве темама од јавног интереса.
- (2) За снимке на којима су снимљени случајни пролазници, односно анонимне особе, а из којих се јасно види да су случајно снимљени, није потребна сагласност тих лица за њихово приказивање.
- (3) Уколико се програми праве на јавним мјестима и контактирају се случајни пролазници у уличним анкетама, „скривеним камерама“ и слично, могу бити емитовани снимци само оних особа које су то допустиле.

ДИО ПЕТИ – ПОСЕБНИ ПРОГРАМСКИ СТАНДАРДИ

Члан 18.
(Религијски програми и представљање религије у програмима)

- (1) Радио и телевизијске станице су дужне обезбиједити одговарајући степен одговорности у погледу садржаја религијских програма.

- (2) Радио и телевизијске станице ће осигурати да се религијским програмима не злоупотребљава могућа подложност публике тим програмима.
- (3) Радио и телевизијске станице ће осигурати да се религијским програмима на одговарајући начин третирају појединци или групе који су припадници било које религије.
- (4) Религија и религијске активности припадника различитих вјероисповијести се не смију погрешно представљати, те се морају подузети сви напори да се обезбиједи тачност и коректност религијских програма.
- (5) Било каква религијска убјеђења неће се омаловажавати у програму.
- (6) Појединци или групе који припадају било којој религији не смију бити на неодговарајући начин третирани у програму.
- (7) РТВ станице неће се бавити прозелитизмом.

Члан 19.
(Право на одговор)

- (1) Радио и телевизијске станице ће омогућити право на одговор када емитирају програм који ставља неку особу у неповољну позицију, или под другим околностима, уколико тако захтијевају принципи праведности и непристрасности.
- (2) Особа или организација која тражи право на одговор ће послати одговор у разумном времену. Радио телевизијска станица ће одговор објавити у првом наредном издању програма у којем је емитована информација на коју се даје одговор, а уколико то није могуће, одговор ће бити објављен у термину у којем је највјероватније да ће досећи исту публику којој је био намијењен и програм на који се одговара.
- (3) Демант/одговор ће бити ограничен на исправљање чињеница које се доводе у питање. Уколико станица одбије да емитује одговор, јавно ће навести разлоге такве одлуке. Одговор неће бити попраћен противодговором или додатним коментаром станице, поготово ако је ријеч о информативно политичким програмима. Ово ограничење се не односи на припрему и емитовање додатних информација у вези са темом на коју се одговор односи, с тим да те информације не смију угрозити саму сврху емитованог одговора.

Члан 20.
(Извјештавање о судским процесима)

- (1) Радио и телевизијске станице су дужне да објективно и тачно извјештавају о судским процесима. Ово извјештавање подразумијева и објављивање информација о судским одлукама, нарочито уколико се ради о ослобађајућим одлукама, прекидима истраге или значајном умањењу тежине дјела за које се оптужени терети.
- (2) Радио и телевизијске станице ће до доношења правоснажне судске одлуке поштовати претпоставку невиности. Мишљења и информације везане за кривичне поступке који су у току могу се представљати у медијима само уз придржавање претходне одредбе..

- (3) Радио и телевизијске станице ће у току трајања кривичног поступка поштовати право на приватност свих особа укључених у тај поступак у било којем својству. Посебна заштита ће бити пружена малољетним и другим рањивим лицима, као и жртвама, свједоцима и породицама осумњичених, оптужених и осуђених лица.
- (4) Радио и телевизијске станице ће водити рачуна о заштити идентитета свједока, осим ако свједок није дао претходну сагласност за то, ако идентитет свједока није од јавног интереса или ако је свједочење већ било јавно. Посебна пажња ће се посветити поштовању релевантних законских одредби у погледу свједока под пријетњом и угрожених свједока, као и чланова њихових породица.
- (5) Забрањено је објављивање било каквих информација које очигледно и несумњиво могу негативно утицати на ток судског поступка и/или информација чију тајност суд изричито захтијева прије и у току судског поступка.
- (6) Идентитет жртва сексуалних напада неће бити објављен било директно, било објављивањем материјала који би моглy указати на идентите, осим уколико жртве саме не пристану, или су медији законски овлаштени да то ураде.
- (7) Директно извјештавање из суднице или снимање у судницама је допуштено само по претходно прибављеној дозволи надлежних органа, а имајући у виду одредбе претходних ставова овог члана.

Члан 21.

(Паранормалне способности, егзорцизам, окултне радње)

- (1) Сви програми који се баве темом парапсихологије и паранормалних способности, егзорцизма, окултних радњи и сличних појава морају бити посебно избалансирани у смислу упоређивања научних и ваннаучних поставки везаних за те феномене.
- (2) Сви програми који се баве промоцијом паранормалних способности, егзорцизма, окултних радњи и сличних појава као метода рјешавања здравствених и других животних проблема, нарочито они у којима се дају индивидуални савјети гледаоцима или слушаоцима које се јаве у програм могу бити емитовани само унутар граничног периода.

Члан 22.

(Алтернативна медицина)

- (1) Сви програми који се баве алтернативном медицином морају садржати јасне назнаке да се ради о начинима лијечења који нису засновани на традиционалној медицинској науци, те не смију такве начине лијечења пропагирати као једине или најбоље.
- (2) Пожељно је у таквим програмима обезбиједити мишљење или учешће овлаштеног медицинског радника из гране медицине најближе алтернативном начину лијечења који је предмет програма.

Члан 23.

(Надриљекарство)

Неће бити емитовани програми који се баве надриљекарством, осим уколико се таквим програмима не указује на штетне последице истог.

Члан 24. (Остала програмска питања)

- (1) Цијене телефонских позива за укључење у програм ће бити јасно назначене у програму.
- (2) Вриједност награда у дјечијим програмима мора бити у значајној мјери нижа од оних које се нуде одраслима.

ДИО ШЕСТИ – ЕВРОПСКА АУДИОВИЗУЕЛНА ДЈЕЛА

Члан 25. (Дефиниција)

- (1) Европска аудиовизуелна дјела у смислу овог Кодекса су:
 - а) дјела која потичу из држава чланица Европске уније,
 - б) дјела која потичу из европских држава чланица Европске конвенције о прекограничној телевизији те испуњавају услове прописане овим Кодексом,
 - с) дјела која потичу из трећих држава, а испуњавају услове из става 3. овога члана.
- (2) Одредбе става 1. тачке б. и ц. овога чланка односе се само на државе у којима аудиовизуелна дјела држава чланица Европске уније нису предмет дискриминацијских мјера.
- (3) Дјела из става 1. тачке 1. и 2. овога члана су она која су остварили претежно аутори и радници с пребивалиштем у државама из става 1. тачке 1. и 2. овога чланка ако удовољавају једном од следећих увјета:
 - а) ако су произвођачи тих дјела основани, односно регистровани у једној или више наведених држава, или
 - б) ако је један или више произвођача из једне или више наведених држава носитељ продукције појединог дјела, или
 - с) ако је допринос копродукената из наведених држава превађавајући у односу на укупну цијену копродукције, а копродукцију не контролише један или више произвођача основаних изван наведених држава.
- (4) Дјела из става 1. тачка 3. овог члана су она која су у цијелости остварена у копродукцији произвођача основаних и регистрованих у једној или више земаља чланица Европске уније, с произвођачима основаним и регистрованим у једној или више трећих европских држава с којима је Европска унија склопила споразуме на аудиовизуелном подручју, ако су та дјела претежно остварили аутори и радници с пребивалиштем у једној или више европских држава.
- (5) Дјела која се не сматрају европским дјелима у смислу става 1. овог члана, а настала су у оквиру билатералних копродукцијских уговора склопљених између држава чланица Европске уније и трећих држава, сматрат ће се европским дјелима ако већински дио укупних трошкова производње носе копродуценти

из Европске уније, а производњу не надзире један или више произвођача регистрованих изван подручја држава чланица Европске уније.

- (6) Дјела која се не сматрају европским дјелима у смислу става 1. овог члана, а настала су претежно радом аутора и радника с пребивалиштем у једној или више држава чланица Европске уније, сматраће се европским дјелима у размјеру одговарајућем величини доприноса копродуцентата из Европске уније у укупним трошковима производње.

Члан 26.

(Удио европских аудиовизуелних дјела у програму телевизијских станица)

- (1) ТВ станице чији се програми могу примати директно или индиректно, било путем кабла, земаљског одашиљача или сателита, у једној или више европских држава морају осигурати да од укупног програма најмање 51% чине европска аудиовизуелна дјела.
- (2) Телевизијска станица из става 1 која у тренутку почетка примјене овог Кодекса нема удио европских аудиовизуелних дјела из претходног става, мора сваке године повећавати удио тих дјела у проценту који јој одговара, али тако да у року од 5 година од дана ступања на снагу Кодекса постигне прописани удио. Такве станице морају имати редовно ажуриране детаљне податке о повећању удјела страних програма.
- (3) У годишње вријеме објављивања из овога члана не убраја се вријеме намијењено вијестима, спортским догађајима, играма, оглашавању, телетексту и телетрговини.

ДИО СЕДМИ – БОСАНСКОХЕРЦЕГОВАЧКА АУДИОВИЗУЕЛНА ДЈЕЛА

Члан 27.

(Дефиниција)

Босанскохерцеговачка аудиовизуелна дјела према овом Кодексу су дјела изворно произведена на језицима конститутивних народа у БиХ, или на језицима националних мањина, као и дјела босанскохерцеговачке културне баштине уколико испуњавају слиједеће услове:

- Да је продукција направљена у потпуности у БиХ или
- Да је носитељ копродукције продукцијска кућа из БиХ

Члан 28.

(Удио босанскохерцеговачких аудиовизуелних дјела у програму)

- (1) Телевизијска станица ће осигурати објављивање више од 25% играног, документарног и другог програмског садржаја из претходног члана у току једне године. У годишње вријеме из овог става нису укључени огласи и телевизијска продаја.
- (2) Телевизијска станица која у тренутку почетка примјене овог Кодекса нема удио босанскохерцеговачких аудиовизуелних дјела из претходног става, мора сваке године повећавати удио тих дјела у проценту који јој одговара, али тако да у року од 5 година од дана ступања на снагу Кодекса постигне прописани удио. Такве станице морају имати редовно ажуриране детаљне податке о повећању удјела страних програма.

ДИО ОСМИ - ПОШТОВАЊЕ ОВОГ КОДЕКСА

Члан 29. (Снимци емисија)

- (1) Радио и телевизијске станице ће начинити комплетне звучне и/или видео снимке свих емисија које емитују. Ови снимци ће се чувати минимално 14 дана, или дуже, уколико то у посебном случају захтијева Агенција. Уколико се у року од 14 дана након објављивања добије захтјев за право на одговор, захтјев за исправку или увид од стране Агенције, тада се снимак чува до коначног рјешења предмета.
- (2) Јавни сервиси унутар Јавног радиотелевизијског система БиХ су дужни чувати снимке програма у складу са одредбама Закона о Јавном РТВ Систему БиХ.

Члан 30. (Санкције)

У случају повреда овог Кодекса, Агенција је овлаштена да примјењује извршне мјере, у складу са чланом 46. став 3 Закона о комуникацијама, сразмјерно прекршајима.

ДИО ДЕВЕТИ - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 31. (Ступање на снагу)

- (1) Даном ступања на снагу овог Кодекса престаје да важи Кодекс о емитовању радио телевизијског програма („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број 32/04).
- (2) Овај Кодекс ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

У Сарајеву, 31.01.2008. године

Број:01-02-222-1/08

Председавајући Савјета Агенције

Невен Томић